

דברי הכפר

"צבעי הסתיו מצחיקים.

הם כל כל חזקים בהירים ויפים.

זה כאילו והטבע מנסה למלא אותך בצבע

כדי להרוותך, כך שתוכל לאגור אותו

לפני שהחורף יהפוך את הכל לעמום ומשעמם".

סיבן ויויאן

גיליון מס' 2546 ו' בטבת תשע"ט * 14 בדצמבר 2018

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

על דא ועל הא / מעט: תמר וולפין

עוטף עזה:

לפני כמה שבועות כתבתי בטור זה על מחדליה של הממשלה כלפי תושבי העוטף, שאיננה מתייחסת לסבלותיהם. כתבתי שהממשלה צריכה לפצות את התושבים על ימי עבודה שבוטלו כשההורים נאלצו להישאר בבית עם ילדיהם כי מוסדות החינוך נסגרו, ופיצויים על נזקי השריפות שכלו הכל והשחירו את הנוף, שלא לדבר על העשן שהפך להיות מנת חלקם של התושבים 24/7. ופיצויים על אבדן הכנסות. והנה, כנראה שמישהו במשרד האוצר, קורא את "דברי הכפר", והחליט על פיצויים, כפי שהצעתי.

אמרתי גם ששרת התרבות והספורט הייתה צריכה ליזום הופעות של אמנים בפני בני הנוער באזור, אלה שנולדו לתוך המציאות הזאת וממשיכים לחיות בה, הצעתי גם שתארגן הסעות למשחקי ספורט למיניהם במרכז הארץ.

אז, החדשות הטובות הן, שהופעה של אמנים בפני בני הנוער אכן התקיימה. החדשות הלא טובות הן שמירי רגב עסוקה יותר בהוקרה לאייל גולן (בהמשך אתייחס גם לזה) אבל הנוער של עוטף עזה לא עומד, לא בראש מעייניה ולא באמצע או בתחתית מעייניה – נאדה! אבל ארבע נערות חניניות בנות 16 מקיבוצי העוטף עשו מעשה וארגנו מופע גדול שבו הופיעו זמרים מפורסמים (כל כך מפורסמים, שאני ממרום גילי – לא כל כך מכירה...) והמסיבה הייתה עליזה ושמחה, ובטח גם רועשת, כמו שהנוער אוהב.

כל הכבוד לכן, נערות יזמיות. הבאתן שמחה לנוער וכבוד לאנשים בעוטף, לאלה שאיכפת להם מהעוטף, ולאמנים שהופיעו אצלכן.

יגאל בשן:

צר וכואב כל כך שאמן גדול כמו יגאל בשן, הגיע למצב כל כך דכאוני שהוא שלח יד בנפשו. ייתכן, שאם חברת הכנסת, נאוה בוקר הייתה מחליטה שמגיעה ליגאל בשן הכרה והוקרה על תרומתו לזמר העברי, לו הוא היה יודע שיומיים למחרת הוא מוזמן לטכס הזה, אולי היה זה מסב לו את האושר המגיע לו והוא היה נשאר בחיים. ולו זה היה קורה, לא היו אמנים אחרים נזקקים לתירוץ (או לסיבה) שמנעה מהם להגיע לכנסת, על מנת לקבל את ההכרה וההוקרה. הם נעדרו המטכס בגלל ההוקרה לאייל גולן, שנכון, הא זוכה במשפט, אבל הזיכוי היה מחוסר ראיות ולא מחוסר אשמה. האם פנינה רוזנבלום מבינה את ההבדל?

האם מותר לשקר?

כשהייתי בתנועת הנוער, היינו מבליים שעות בדיונים כבדי משקל על שאלות רציניות ביותר. אחת השאלות, למשל, הייתה: 'הצועד אדם קדימה, או לג'ונגל הוא חוזר?' כלומר אם ה"קידמה" עושה טוב או רע לאנושות (פיתוח תרופות מצילות חיים לעומת פיתוח כלי נשק להרג המונים, למשל).

נושא חביב אחר היה: האם אסור לשקר אף פעם, או שמותר בנסיבות מסוימות. למשל, האם מותר לשקר למען בטחון המדינה?

חשבתי על כך השבוע כשנחשפו המנהרות של החיזבאללה, שמגיעות למרחק של פחות מעשרים קילומטר בקו אווירי מכפר הנשיא. הגורמים האמונים על ביטחון המדינה אמרו, שבצה"ל ידעו על המנהרות האלה כבר זמן רב, אבל מסיבות מבצעיות התעלמו מדיווחי התושבים בקו הגבול ואף ביטלו את הדיווחים האלה, ואמרו ש"לא יהיה כלום כי אין כלום", או משהו כזה. ושלשום אמר ראש הממשלה שלנו: "אנחנו ידענו על המנהרות כבר זמן רב, וזמן רב תכננו את הפעולה לסכל אותן".

הבעיה עם שקרים "לבנים" ומוצדקים, לכאורה, מזכירה את הסיפור על "זאב זאב" כי אז, ברגע שכבר נאמרת האמת, לא מאמינים לדובר, גם כשהוא אומר אמת.

אני, למשל, כבר מזמן לא מאמינה לאיש ההוא. לא כשהוא אומר שאין כלום, ולא כשהוא אומר שידע כל הזמן.

בימים אלה אני קוראת את ספרו השלישי של יובל נוח הררי, שגרם למהפכה בהבנה שלנו את ההיסטוריה וגם אתת ההווה. הוא נותן תשובות מורכבות ומעניינות לשאלה "הצועד אדם קדימה" ומה עלולה עוד לעשות לנו הקידמה. בספר הזה הוא מקדיש פרק שלם לנושא "האמת" לנושא של fake news וליכולת שלנו לזהות אמת או שקר בעולם, לאורך ההיסטוריה ולא רק בימינו אלה.

פגישה עם יוסי כץ:

יום ג' 18.12.18 בשעה 20.00 במועדון – הציבור מוזמן.

(יום לפני כן תתקיים פגישה עם מפקד משטרת ראש פינה – נצטרך לצאת מנעלי הבית שני ערבים ברציפות...).

תמר וולפין

לחברי הקהילה שלום

שוב החורף מתקרב ואנחנו עסוקים בטיפול בעצים מתים ומסוכנים, טיפול בעשביה ושטחים פתוחים, הכנות לשדרוג התשתיות המתקרב, ועוד ועוד...

• חצרנות

כידוע לכם (או שלא ידוע), צוות הנוי הוא גם צוות החצרנות. באחריותנו לאסוף ולפנות גזם ופסולת גושית מנקודות האיסוף הקבועות (אחת לשבוע), ולדאוג לנקיון סביבת פחי האשפה. פסולת גושית היא פסולת לא-אורגנית, שגדולה מדי לפח האשפה- רהיטים, מכשירי חשמל גדולים, גרוטאות גדולות וכדומה. אני מבקש מאוד לא להשאיר מחוץ לפח דברים שיכולים וצריכים להיכנס לתוכו, זה מוסיף לנו הרבה עבודה מיותרת, וכמובן אם עסוקים יותר בחצרנות – נשאר פחות זמן לטפל בנוי.

הגזם שאנו אוספים עובר ריסוק (באחריות המועצה), ואנו משתמשים ברסק לחיפוי קרקע. ככל שערימות הגזם נקיות יותר (בלי פסולת לא-אורגנית)- כך הרסק נקי יותר. רסק מזהם בפירורי ניילון, קלקר וכו' דורש הרבה עבודת ניקוי.

בשמחה היינו מוותרים על תפקיד החצרנים, לטובת משאית פינוי (כמו בעיר), אך בגלל מבנה הקיבוץ (שכונות צפופות, כבישים צרים, קווי חשמל חשופים), יש מקומות רבים, ואיזורים שלמים אליהם משאית כזו לא תוכל להיכנס. אנו בוחנים דרכים לייעול החצרנות בעבודה עצמית, שכרגע עדיין נעשית באופן ידני בלבד.

• גיזום וכריתות עצים

אנו ממשיכים בניקוי הקיבוץ מעצים מתים ועצים פולשים, כמה שאפשר בעבודה עצמית, ומה שלא- עם קבלן. סבב טיפול בנוף הגבוה (ע"י קבלן) תוכנן לקיץ-סתיו 2018 אך התעכב מסיבות שונות, ובוצע עכשיו. בנובמבר גזמנו חלקות עצי הדר בקיבוץ. הסבר לכל מי ששאלו: גיזום חריף (כמו זה שנדרש) לא עושים בקיץ מחשש לפגיעה בעץ. במהלך החורף ותחילת

האביב, העצים בפריחה וחנטת פירות חדשים, וגיזום יפגע בפרי של שנה הבאה. לכן מועד הגיזום נבחר לסתיו.

- ניקוי גדר מערכת

גדר המערכת מלאה עצים לא רצויים שצמחו סביבה ובתוכה (בעיקר שיטה כחלחלה), חלקם גדולים, שהורסים אותה וגם פוגעים בתפקוד הגדר החשמלית. התחלנו בפרוייקט לכריתה וניקוי איזור הגדר מצמחיה. לאחר הכריתה מורחים את הגדמים בחומר הדברה (אין ברירה..) למניעת התחדשות.

- טיפול בתהלוכן האורן

במשך החורף יתבצע טיפול בעצי האורן (הזרקה לגזע) למניעת התבססות תהלוכן האורן (זחל המזיק לעצים ומסוכן גם לבני אדם, עלול לגרום לצריבות ועיוורון).

- הרכבות תות

בתחילת ספטמבר נאלצנו לפנות מאחורי גן שקד את גרוטאת המטוס, שבתוכו צמח עץ תות פקיסטני (עם הפירות הארוכים הטעימים). העץ נעקר בעבודה, וכדי "להציל" אותו, עשינו הרכבות מענפיו על עצי תות שצמחו בר ברחבי הקיבוץ.

- מעבר לעבודה עם כלים נטענים

התחלנו בהחלפת כלי העבודה המוטוריים המרעישים והמזהמים (מנוע בנזין) בכלים המופעלים ע"י סוללה נטענת. זה גם מאפשר עבודה באיזורים ובזמנים רגישים לרעש. החלפת הכלים מתבצעת בהדרגה ובהתאם לתקציב, ותאריך כמה שנים.

- הדברת עשבייה ועצים פולשים

במסגרת המגמה להפחתת ריסוסים שהתחלנו בה ב-2017, התחלנו בהכשרת שטחים פתוחים לכיסוח עשבייה ע"י מכסחת דשא ו/או טרקטור. התחלנו גם בפיזור רסק גזם, כולל חיפוי צינורות השקיה למניעת ניקור ע"י ציפורים. כתוצאה מכך, בעונת ההשקיה 2018 השקענו 8% בלבד משעות העבודה בתיקוני השקיה, לעומת 19% ב-2017. ריסוס למניעת עשבייה יתבצע גם השנה באיזורים מוגדרים (נפרסם קרוב למועד), ובכל מקרה לא במרכז הקיבוץ או באיזור בתי ילדים.

אנו ממשיכים בכריתה והדברת עצים פולשים שהתבססו במקומות רבים בקיבוץ, חלקם זרעו את עצמם וחלקם נשתלו כעצי נוי במשך השנים (שיטה כחלחלה, אזורית, ושינגטוניה, עוד).

• פיתוח נוי ושדרוג תשתיות

החפירות הצפויות בשדרוג התשתיות גרמו לחוסר ודאות בנושא פיתוח נוי: לא רוצים לפתח איזורים שייהרסו במהלך החפירות. לאחרונה קיבלנו את תכנית החפירות הצפויות, ואנו מתכוונים להמשיך בפיתוח שטחי נוי באיזורים בהם לא מתכוונים לחפור.

לסיום -

גבי אורן הבלתי מנוצח ממשיך לעזור לנו בעבודה, בהתנדבות, כולל כיסוח דשאים (עם ציוד פרטי שלו), גיזומים, נקיון, תיקון ושיפוץ כלים ועוד... גם מורדי בן נתן הגיע מחו"ל ועוזר לנו (בהתנדבות כמובן). תודה!

תודה גם לכל מי שפונה להתריע על תקלות, מפגעים וכו'. בקרוב תהיה תיבת פניות ציבור לענייני נוי. אפשר לפנות גם בעילום שם.

שיהיה חורף גשום ואביב פרחוני לכולנו

גיא

הודעה מהמרפאה

דורית צחור תעדר מהעבודה במרפאה למשך שלושה שבועות מהתאריך 17/12 עד התאריך 10/1.

בזמן זה תחליף אותה שושנה ברוך מדר, שתעבוד בימי פתיחת המרפאה בלבד כלומר: בימים ראשון, שני, רביעי, וחמישי בין השעות 08:00-13:00.

מי שבתקופה זו יצטרך טופס 17 ע...

איילת מרום

הדָּרָרוֹת

צילמתי אותם בסוף אחה"צ מסתדרים לשינה, בעץ ליד המרפסת של חדר השינה שלי.

מקס מדר

ויקיפדיה:

דָּרָרֵת קְרָמֶר (שם מדעי: *Psittacula krameri*), המוכרת גם בשם **דררה ירוקה**, או **דררה מצויה**, היא מין תוכי טרופי החי בלהקות בתפוצה טבעית באפריקה ובאסיה, בעיקר בתת-היבשת ההודית ובמרכז אסיה. המין התיישב דרך קבע בארץ ישראל, ונחשב באזור מין פולש.

רחלי ומעין

כעימות "בלב הקיבוץ"

חנוכה האיר לנו בהרבה אור נרות, חום, וגשם הרבה גשם, וכמה טוב שכן!

היה כל כך נעים ונחמד להדליק נר ראשון עם חניכי המכינה וילדי הגיל הרך שהופיעו בריקודים נחמדים. ואז המשכנו להפנינג יצירה והמון "סופגניות עצלנים" ופנקייק שנוצר בידיהן המסורות של שרה דבולט, מעיני ורחלי, שאכלנו במשך כל הערב.

לסוף החג השינשינים של השומר החדש ביחד עם ילדי החינוך הבלתי פורמאלי אירגנו את מרוץ הלפיד, כתובת אש, הדלקת נרות, משחק משימות ולפידים, ולקינוח מרק חם לחמם את כולנו. היה ממש כיף ונחמד. והגשם חיכה מאחורי הר כנען ונתן לנו לחגוג תחת כיפת שמים נקיים, ורק לאחר שהסתיים הכל, חזר להמטיר.

השבוע הזמנו טכנאי לתלות את מקרן הוידאו המכונה "ברקו" על התקרה במועדון, כדי שיהיה יותר נוח לראות סרטים בלי התעסקות מיותרת. הטכנאי הגיע כדי לבצע את מלאכתו, ותוך כדי משך משיכה יותר מדי חזקה וחלק גדול מהתקרה במועדון קרס והתמוטט. למזלנו הטכנאי יצא ללא פגע. החור שנפער בתקרה ניראה מזעזע. ריטה ואריק לינטון הגיעו על מנת לעשות הערכת נזק ולהחליט מה עושים עכשיו. בהמשך, למחרת הגיע שמעון מלכה הציץ וחטף שוק. לאט לאט למד איך מרכיבים את הפאזל של התקרה. מפה לשם ארגנו סולם, מסכת פנים נגד אבק זכוכית שנמצא בשטיחים שמבודדים את התקרה. בעזרתה של השוליה רחלי פוקס החל שמעון להרכיב את התקרה מחדש. ושמעון למרות שהוא מלכה הוא מלך. לנגד עינינו הלא מאמינות התקרה החלה לחזור לאט למקומה. לצערנו הדבר לקח מספר ימים ונאלצנו לבטל את פתיחת לב הקיבוץ לארוחות השבועיות. על דבר אחד לא ויתרנו. על הארוחה ביום שלישי של התלתונים והסדנאות שלהם שמתקיימות אחר כך. הגשנו להם את האוכל בלב הקיבוץ. בשבוע הזה היה פשוט מרתק לגלות איך החלל של לב הקיבוץ יכול להשתנות בהתאם לצרכים. פעם מסיבה, ולאחר מכן אסיפה, ואז ארוחה, ופגישה. וגם המפגש בלילה לאחר ההלוויה של שרון כהן ז"ל, ותפילות וקבלת שבת ועוד.

אחת הסדנאות, סדנת בישול לא יכלה להתקיים בגלל התקרה שנשרה. והדס וויסבקר המופלא, לקח את הקבוצה ובכוחות מאוחדים מלאי התלהבות מלאו בטוף את כל הביובים במטבח. לאחר שהילדים הבינו שהם עוזרים לקדם את חדר הספורט הם באמת עבדו קשה, לתפארת קיבוץ כפר הנשיא

ועמדו במשימה בכבוד. עכשיו אנחנו לפני השלב הבא. כיסוי הביובים שהתמלאו בטוף ובטון. תודה לכול מי שהתנדב למשימה הקשה. כה לחי.

קבוצה נוספת של ילדים, עובדת על הפסיפס שהתחלנו לעשות בהנחיית מרים כהן. בעזרתם הבלתי נלאית הגענו עכשיו למצב שיש כבר מספיק פסיפס, שאפשר להתחיל לחבר אותו לקיר מתחת ללב הקיבוץ. ועכשיו הם נמצאים בתנופה ורוצים להמשיך ולעשות את השלטים לרחובות בקיבוץ מפסיפס. עדיין לא הוחלט באיזה סגנון יהיו השלטים, אבל יכול להיות שהם יהיו מהפסיפס של הילדים, שזאת חתיכת התנדבות רצינית, וכל הכבוד להם שהם מוכנים להתמודד עם מטלה בסדר גודל כזה.

קבוצת ילדים יוצרת לוכדי חלומות, אותם נמכור למען חדר ספורט. גם זה לא פשוט, לעשות לוכד חלומות להשקיע בו ואז למסור אותו למכירה. גם כאן הילדים גילו גדלות רוח ועשו זאת ברצון. וכל הכבוד להם.

קבוצה נוספת של ילדים עושה שרפרפים וקופסאות לתלתון בחוג נגרות. לאט לאט היכולת שלהם בנגרות עולה והם יוכלו בקרוב לבנות דברים גדולים וחשובים.

קבוצת ילדים נוספת עוסקת בבישול ואפיה, לומדים איך להכין עוגות למכירה ואוכל לארוחות שלנו. תודה גדולה להם על התרומה הנפלאה הזאת שלהם.

ועוד קבוצה של בניה בלגו. בחוג לומדים לעבוד ביחד ובשיתוף פעולה אחד עם השני, דבר שמאוד לא קל לביצוע. אנחנו מקווים שבמשך הזמן הם כבר יתמקצעו בלגו ויוכלו להדריך ילדים צעירים יותר.

וקבוצת ילדים אחרונה עוסקת בחוג משחקי חשיבה. מרחיב את הלב לראות אותם משחקים במשך קרוב לשעתיים משחקים חברתיים. ואיך שהם מצליחים לשחק כל כך הרבה זמן וגם לנהל בעצמם את המשחק. גם כאן אנחנו מקווים שבהמשך הם יהפכו למדריכים של ילדים צעירים יותר בפעילות בלב הקיבוץ.

אנחנו מעוניינות במובילי חוגים נוספים. אם לחברים ישנם רעיונות לחוגים והם גם יהיו מוכנים להתנדב ולהדריך בהם פעם בשבוע בימי שלישי נשמח מאוד שייצרו איתנו קשר.

בשבוע הבא נעשה את כל המאמצים כדי לחזור לשגרה ולקיים שתי פעילויות ולאחר מכן ארוחה בימים שני וחמישי. ביום שלישי ארוחת צהריים לכל מי שיחפוץ בין 12:30 ל- 13:00. בשלישי בערב יוקרן סרט ויוגש פופקורן. פרטים מדויקים על כל אירוע יימסרו במקומי. צפו להם. מאחלות סופ"ש נעים וניפגש בלב הקיבוץ. **מעין ורחלי**

עדכונים מבית יונתן / צילה בן-רשף

כבר עברו כארבעה וחצי חודשים מאז שפינינו את בית יונתן הישן ועברנו למבנה החדש שהוא למעשה ממ"ד. ממ"ד זה הוא המקום המוגן ביותר בקיבוץ בשעת חירום ונותן פתרונות להפגזות של טילים ולמלחמה כימית ועוד (שלא נזדקק). אבל הממ"ד הוא רק חלק מהמבנה המתוכנן, והוא בעצם מכיל 10 חדרי שינה, מקום ל 20 דיירים, ובשעת חירום יצטופפו בו כמה שיותר. אבל כרגע רק 7 חדרים משמשים כחדרי דיירים והיתר הם המרחב הציבורי וחדר האח האחראי והאחיות. חדר האוכל הוא 2 חדרי שינה ללא הקיר המפריד ביניהם, קצת צפוף אבל ניתן לתפעול. על פי התכנית וחתימת החוזה עם הקבלן, הבניה הייתה אמורה להסתיים בנובמבר, ואכלוס הבית הגדול המשופץ בינואר 2019. למרות הבנייה והשיפוץ המתקדמים, יש פיגור בתכנית. אנו משערים שהבניה תסתיים במרץ והאכלוס לאחר קבלת כל האישורים יהיה באפריל-מאי.

להזכירכם, הקיבוץ רצה לסגור את הבית בגלל היותו גרעוני, אך המשפחות התגייסו, והן תורמות כל חודש סכום כסף המכסה על הגרעון. בישיבה בשנה שעברה הוחלט עם המשפחות, החברה החדשה – בשבילנו – שתנהל את הבית והנהלת הקיבוץ שהבית יעבור לניהול החברה החדשה בינואר 2019. ואכן כך יהיה.

החל מ 1.1.2019 בית יונתן ייצא מהאחריות הניהולית של כפר הנשיא ויעבור לחברת "בשבילנו". זוהי הקלה כספית לכפר הנשיא ולמשפחות הדיירים, וכאב ראש לא קטן לחברה החדשה. בפועל לא יחול שינוי מאד גדול בהתנהלות הבית, אנו נישאר 13 דיירים (ואולי נקבל אישור להכנסת דייר נוסף) ורוב הצוות הקיים ימשיך בעבודתו.

כמעט כל העובדים שהיו שכירים של כפר הנשיא עברו תהליך פיטורין מהקיבוץ, ובו זמנית חתמו על חוזים חדשים עם חברת בשבילנו.

השינויים העיקריים שיתרחשו בכוח האדם הם:

אני מפסיקה להיות מנהלת, היות ומודל העבודה והקו המנחה של "בשבילנו" הוא שהמנהל/ת צריכים להיות אח/ות במקצועם, ואני לא אחות. החברה מעוניינת (וגם המשפחות) שאהיה נוכחת בהמשך בעבודה בבית יונתן, והוצע לי תפקיד של אם בית והסכמתי ברצון. למנהלת החדשה קוראים דפנה והיא מההרחבה בשדה נחמיה וכבר התחילה בחפיפה. רינה – אם הבית המסורה שלנו לאורך שנים – תמשיך לעבוד בבית יונתן בתפקיד מטפלת. רונית – מדריכת התעסוקה – מסיימת את עבודתה ובמקומה תחזור אלינו מירב שהייתה מדריכת תעסוקה לפני 6.5 שנים.

חברת "בשבילנו" מעוניינת להמשיך את הקשרים שהיו עם חברי הקיבוץ וענפיו. הבית ימשיך לקבל שירותי מכבסה, אינסטלציה, חשמליה, תיקונים למיניהם שניתנו עד כה על ידי הקיבוץ וישלם עבורם. כן יהיה אפשר לרכוש חומרי ספיגה כפי שהיה נהוג עד עתה. אנו בפגישות שונות כדי לסגור את כל הקצוות עד הראשון בינואר לגבי כל הספקים, נותני השירות, אופן התשלומים וכו'. אם יש שאלות, בקשות, תהיות, אפשר לפנות אלי ואתן את כל התשובות שיש ברשותי.

שבת שלום, צילה בן רשף

מעלון קיבוץ עמיעד

הרהורים של אזרח מודאג

שלום חברים,

בתור אחד שהשתתף בכמה מלחמות בחייו, וגם מבצעים, וגם כל מיני מערכות קטנות, והתרעות, והפחדות, וכל מיני דברים שהממשלה שלנו כותבת בעיתון שלה לגבי האויבים שלנו (שאגב כל כמה שנים משתנים), אני שם לב לתופעה המדאיגה אותי מאד בזמן האחרון ומדירה שינה מעיניי, חפירות של מנהרות תת קרקעיות של האויב לעמיעד.

אני לא יודע איך לכתוב את זה בעדינות, כדי שאף אחד עם רזומה בטחוני יותר ממני יעלב, ויגיד מה אתה מבין בכלל מהחיים שלך, אזרח מודאג? אתה גנרל? אתה בממשלה? עשית פעם משהו בעל ערך בחיים שלך? לך לישון על האף יא משועמם, אז אני פשוט אכתוב:

אני חושש שעברנו את נקודת האל חזור, וחפירות המנהרות ע"י האויב כבר החלה.

היום כבר אי אפשר להסתובב בשבילי הקיבוץ הקסומים בלי לשמוע רעשים של חפירות! רבותיי התעוררו, יש חפירות ליד הגדר ליד הבית של ג'ון וקייטי, והן כבר זולגות לכיוון הבית של נבות והבית של דנדי!

שלא לדבר על כל ההמצאה הזו שנקראת קליטה דמוגרפית, בנו לנו מערכת שלמה של מנהרות בצד הצפוני ועבדו עלינו שזו הרחבה.

ראיתם שם עבודות? ראיתם שם בתים? כלום! זו מערכת של מנהרות תקיפה שמוכנה לשעת השין. הערכה שלי שכל העסק נבנה ע"י אויבים מקיבוץ כפר הנשיא שמקנאים בנו ומתכננים לתקוף באישון לילה מהאגף הצפוני, בשיתוף פעולה עם שכונת ההרחבה בקדרים שיתקפו ממערב.

יום אחד אנחנו נתעורר למציאות חדשה, ופתאום יהיו לנו פה אנשים מכפר הנשיא ממש פה בדשא הגדול! ובטח הם יתחילו לנגן ולעשות אמנות ולדבר אנגלית ולעשות לנו ערבי תרבות של soup and seret ולפני שנשים לב גם כל מיני אויבים מקיבוץ קדרים, יגיעו ויעשו את הדברים של קדרים כאן אצלנו. מזל

שאין הרבה דברים מיוחדים בקיבוץ המוזר הזה, אז אני לא יודע להעריך מה בדיוק הם יעשו.

אבל אויב זה אויב, וצריך להתכונן.

נער הייתי וגם בגרתי, ואני מודה שגם אני חוטא לעיתים ומתעניין מה קורה בקיבוצים אחרים ואפילו הלכתי פעם לארוע תרבות בכפר הנשיא וכמה פעמים בקדרים (אין שם כלום, אפשר להירגע), אבל חברים, יש גבול. לא ייתכן שנשב בחיבוק ידיים ולא ניערך להתקפה! למען הילדים שלנו, למען דור העתיד.

אני קורא מכאן לצוות צמיחה דמוגרפית לשקול לשתף פעולה עם ענף בינוי ותשתיות ולשים באריקדות ומחסומים בצד המערבי, ולהפציץ את האזור הצפוני של מנהרות התקיפה של כפר הנשיא באזור גבעת הנוריות איפה שיש את האלק הרחבה.

יחד, נהפוך לקיבוץ המוגן ביותר באזור רכס רמת כורזים! אם לא נדע להגן על עצמנו, מה יהיה עלינו?!

אזרח מודאג

פגישה עם נציגי המשטרה

שיחת חברים עם מפקד משטרת ראש פינה

בנושא: הערכות המשטרה בכפר טובא-זנגריה

פירוט - בהמשך לאירועים האחרונים, התקיימה שיחה של נציגי המשטרה עם נציגי הקיבוץ וסוכם בין היתר כי מעת לעת תיערך שיחת עדכון לחברי הקיבוץ לגבי היערכות המשטרה בכל הקשור בהתנהלות אנשי הכפר.

זו השיחה הראשונה שיוזמת המשטרה, בה נוכל לשאול את כל השאלות ולקבל את התשובות ממקור ראשון.

כולם מוזמנים

ביום שני 17/12 בשעה 18:30

במפגש

על הדרך / הפינה של דודו

1

יארצייט לג'ון לנון

לאחרונה אני מרבה לחשוב על הזמן, על מה שהוא מעולל לנו, ומה קורה לאלה שלגביהם הזמן עמד מלכת טרם זמנם.

ב-8 בדצמבר 1980 נורה הזמר והמלחין ג'ון לנון בפתח בניין הדקוטה בניו-יורק. ג'ון לנון היה קרוב להיות בן שמונים אילו היה היום עדיין בחיים. בגיל 40 הוא נורה למוות. לפני שנורה הספיק ליצור ולשיר על הרבה דברים, ואפילו לחלום ולהאמין בכל ליבו שכל בני האדם יחיו פעם בשלום זה עם זה, שלא תהיינה עוד מלחמות וכל החרא הזה. וכראוי לחולמים נאיביים קיבל פרס מהעולם, חמישה כדורי עופרת שננעצו בחזהו.

נולדתי אחריו, אבל היום אני כבר יותר מבוגר ממנו בכמה שנים טובות ורעות. ולפעמים אני חושב עליו ושואל את עצמי (מין שאלת סרק חסרת משמעות שכזו) מה הוא היה אומר, כותב, שר עכשיו על העולם שלנו לו היה חי בו עדיין. ולרוב אין לי תשובה טובה שתענה על השאלה הטרחנית הזאת.

גופתו של לנון נשרפה ואפרו פוזר. קרוב מאוד לזירת הרצח, בסמוך לכניסה לסנטרל פארק בניו יורק, הוקם מעגל משובץ אבני פסיפס לזכרו של ג'ון לנון ובמרכזו המילה "Imagine" האתר בסנטרל פארק ווסט נקרא Strawberry Fields. הוא נחנק ביום הולדתו של לנון, ב-9 באוקטובר 1985, על ידי יוקו אונו שתכננה את המקום. מעריצים מניחים באתר ובכניסה לבניין דקוטה פרחים ותמונות לאורך כל השנה.

ורק האוקינוס אחי

לג'ון לנון

לֵאֵט נְמוֹג לְתוֹךְ
שְׁמִים לְאִי כּוֹכָבִים
מוֹתִיר אַחֲרָיו נְצִנוֹץ רֶךְ
שֶׁל מְשִׁקָּפוֹ הָעֵגְלִים
כְּמוֹ פֶּתֶק שֶׁנִּשְׁכַּח צְמוּד
בְּמִגְנֵט לְדִלֵּת הַמְּקַרֵּר

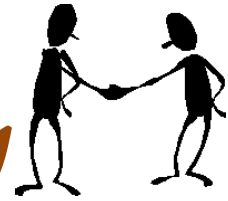
בגן בין עצי הדבדבן
 יוקו נותרה לצפרים
 כהנת חשוקת שפתים
 שריר יפני נאמן
 על ספסל בסנטרל- פארק
 מהדהדת עכשו לחסרי
 הבית
 כמו יריה בחדר ריק

ורק האוקינוס אחי
 ישאג בעז את השירים
 שפעם היו רק שלו
 עד שיכלה העשן
 מהארץ

נעים להכיר / מיכל אן

השאלות זהות בכל שבוע, השאיפה היא להכיר את כל חברי הקהילה,

והשבוע – **ארלן פרימוסט**, המעצבת האקולוגית

How did I get to the kibbutz

איך הגעתי לקיבוץ

I was born in Canada, in a suburb of Winnipeg. Alon and I met at a Vipassana course (silent meditation course) in Canada and corresponded for something like a year before I came for a yearlong visit in Israel. I stayed with Alon in Tiv'on and ended up moving here 4 months after Daniel was born. I've been living here for the past 11 years.

נולדתי בקנדה, בפרבר של ויניפג. אלון ואני נפגשנו בקורס ויפאסנה (מדיטציה שקטה) בקנדה והתכתבנו במשך שנה בערך לפני שבאתי לביקור של שנה בישראל. גרתי עם אלון בטבעון ובסופו של דבר עברנו לכאן ארבעה חודשים אחרי שדניאל נולד. אני גרה כאן ב- 11 השנים האחרונות.

What Do I Do For a Living

מה אני עושה בחיים

I have been sewing as a hobby since I was a little girl..... Alon bought me a second hand sewing machine back in Tivon... I never imagined that my favorite hobby would become my profession living in Israel. Today I do clothing repair and alterations. I have my own line of ethical clothing that I developed 7 years ago. Designs are sewn in my home studio, slowly, and in small batches.... no-mass production.... and no 'basics' found here! Only one-of-a-kind! The quality of the garments is closely monitored with enjoyment! Enjoyment is key to my ethical concept.

The concept includes environmental awareness as well. Material leftovers that are normally dumped in landfills are collected and purchased from local clothing manufacturers. I recycle, reuse, and upcycle my own fabric leftovers too.... It's a very disciplined practice.... something I'm was accustomed to from the days I was an art student. Not having extra money makes you extra creative. The community has shown a lot of support and interest in what I do... I am thankful to Alon, Evelyn, Reggi, Naomi Waterman, friends and family for their support..... For they have softened my adjustment into Israeli culture and Kibbutz life...

מאז שאני ילדה קטנה אני אוהבת לתפור כתחביב... אלון קנה לי מכונת תפירה יד שניה כשגרנו בטבעון... מעולם לא דמיינתי שהתחביב האהוב עליי יהפוך לעיסוק ופרנסה בישראל. היום אני עושה תיקונים ושינויים של בגדים. יש לי קו של ביגוד אתי שפיתחתי ב- 7 השנים האחרונות, אני תופרת את הדגמים בסטודיו הביתי שלי, לאט, ובכמויות קטנות מכל דגם.. ללא ייצור המוני.. ואין אצלי 'בייסיקס', רק עיצובים ייחודיים!

הנאה היא מרכיב מרכזי בקונספט האתי שלי, כמו גם מודעות סביבתית. אני אוספת וקונה מיצרני בגדים מקומיים שאריות של חומרי גלם שבדרך כלל נזרקות וממלאות מזבלות. אני ממחזרת, משתמשת מחדש, וממנפת את שאריות הבדים שלי גם... זו פרקטיקה עם הרבה משמעת. משהו שהתרגלתי אליו מאז הימים שהייתי סטודנטית לאומנות. לפעמים מחסור בכסף מביא לשפע ביצירתיות...

הקהילה נתנה לי הרבה תמיכה ומביעה הרבה עניין במה שאני עושה... אני מלאת תודה לאלון, אוולין, רג'י, נעמי ווטרמן, חברים ומשפחה על התמיכה שלהם... על כך שריכזו את ההסתגלות שלי לתרבות הישראלית ולחיי הקיבוץ.

Family Members on the Kibbutz

קרובי משפחה בקיבוץ

I'm married to Alon Primost. We have two sons. Daniel (11.5) and Julian (10). My in-laws are Jeanette and Colin Primost.

אני נשואה לאלון פרימוסט, יש לנו שני בנים – דניאל (11.5) וג'וליאן (10).
ההורים של אלון הם ג'נט וקולין פרימוסט.

A Few Words about the Kibbutz

כמה מילים על הקיבוץ

The kibbutz is a great place to raise kids. It is a safe environment, surrounded by nature which reminds me of my own childhood in the Canadian countryside. We also used to spend time in nature as children. We used to go to the river and catch frogs...I also think people here are very kind and I like the fact that so many people here are into the arts and healing professions. Being surrounded with that energy connects me with my own creative and healing capabilities.

הקיבוץ הוא מקום נהדר לגדל בו ילדים. זו סביבה בטוחה, מוקפת בטבע שמזכירה לי את הילדות שלי באיזור הכפרי בקנדה. גם אנחנו היינו רגילים לבלות בטבע כילדים. נהגנו ללכת לנהר ולתפוס צפרדעים... אני גם חושבת שאנשים כאן מאוד טובים זה לזה ואני אוהבת את העובדה שכל כך הרבה אנשים כאן עוסקים במקצועות האומנות והטיפול. להיות מוקפת באנרגיה הזו, זה מחבר אותי ליכולות היצירתיות והריפוי שלי עצמי.

Something I would like to share

משהו שאני רוצה לספר

This summer I went into "creative hibernation" and came up with a new environmental product that replaces plastic and Nylon wrap in the kitchen and the environment. It's basically a cotton cloth coated in natural beeswax, organic jojoba and resin, making it an anti-bacterial, breathable, flexible and re-usable wrap for food and covering bowls of leftovers. It isn't originally my idea, but a once forgotten old-style

methmethod of wrapping.... Inspired by this product and wanted it for myself. I did my research made some tests... figured out how to do it. Alon's family is also environmentally conscious they supported my endeavor to make this a local, affordable and high-quality product by connecting me with local suppliers of beeswax and jojoba.

I'm happy to share that this product is now available for purchase on my Facebook website: <https://holybeeswax.etsy.com/>

הקיץ נכנסתי ל'תרדמת יצירתיות' ויצאתי עם מוצר יצירתי חדש שמחליף עטיפות פלסטיק וניילון במטבח ובסביבה. בפשטות, זה בד כותנה מצופה בשעוות דבורים טבעית, חוחובה אורגנית ושרף, מה שהופך את זה לעטיפה אנטי-בקטריאלית, נושמת, גמישה, ורב שימושית למזון ולכיסוי קערות עם שאריות. זה לא רעיון מקורי שלי אלא שיטה ישנה ונשכחת של עטיפה... קיבלתי השראה מהמוצר ורציתי כזה לעצמי. עשיתי כמה ניסויים ובסוף מצאתי את הדרך לעשות את זה. המשפחה של אלון היא גם עם מודעות סביבתית והם תמכו במאמצים שלי להפוך את זה למוצר מקומי, במחיר סביר ובאיכות גבוהה על ידי כך שקישרו אותי לספקים מקומיים של שעוות דבורים ושל חוחובה. אני שמחה לספר שהמוצר עכשיו ניתן לרכישה בעמוד הפייסבוק שלי:

<https://holybeeswax.etsy.com/>

תודה רבה ארלין, נעים להכיר ובהצלחה!

מסע דור 2

דור **tow** דור

28-29.12.18

מסע לבני 60+ עם ילדיהם הבוגרים

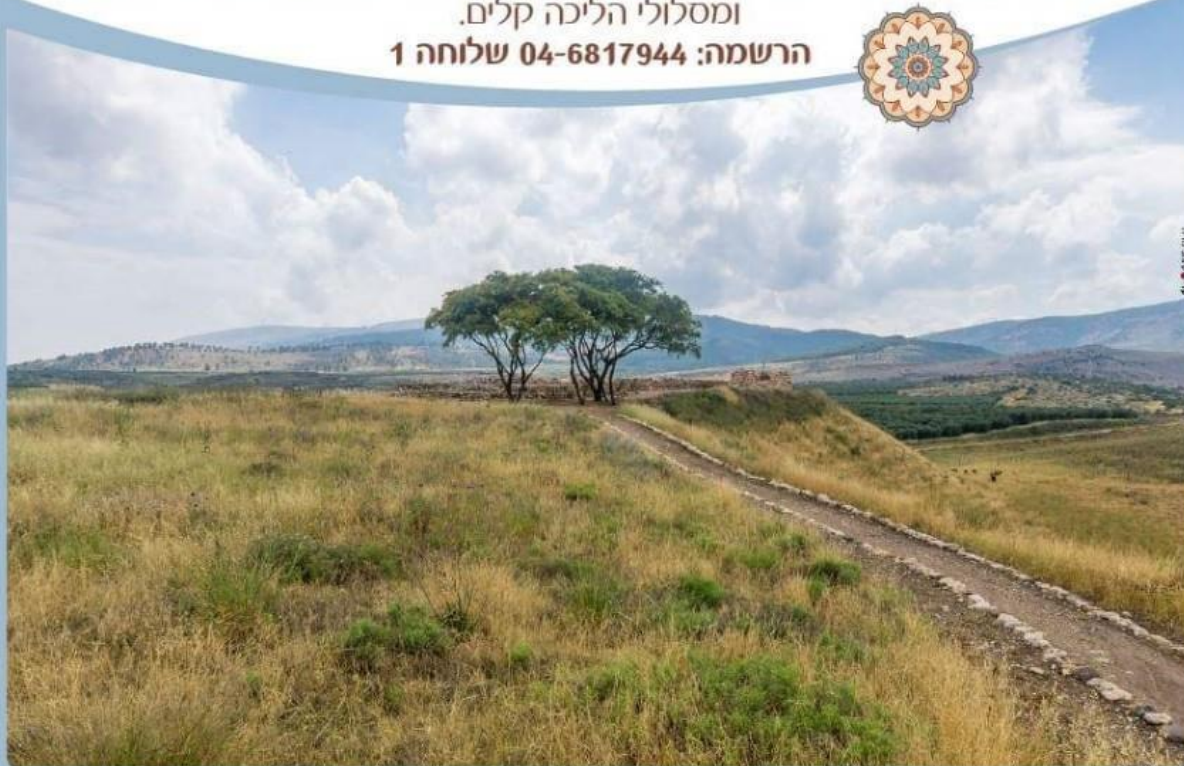
בריאות, איכות חיים ורווחה נפשית מושפעות מאיכות הקשרים בתוך המשפחה. באמצעות שהייה בטבע המלווה בפעילויות חוויתיות ומהנות, נעצים את איכות הקשר הבין דורי במשפחה ונבחן כיצד הביחד יכול להשפיע על המשפחה כולה.

מנחים: עמית סגל ועינת פורת עמוס

מחיר: 1,300 ש"ח לזוג תושבי מועצה | 1,750 ש"ח לזוג תושבי האזור

לינה בבית הארחה בבית העמק, חדרים זוגיים, אוטובוס מלווה, כלכלה מלאה ומסלולי הליכה קלים.

הרשמה: 04-6817944 שלוחה 1

פרטים מספים ניתן לקבל אצל מנחי המסע:

עמית סגל 054-4231250 // www.rikmaenosit.co.il • עינת פורת עמוס 050-4050786 // einaiporat.co.il

פייסבוק: מסעות במדבר

שווה 1000 מילים?

**אם חיזבאללה רק היו יודעים...
לא היו חולמים אפילו על מנהרות!**

משולחן העורכת

" הדבר הטוב ביותר שאדם יכול
לעשות:
להשאיר את העולם
קצת יותר טוב,
מכפי שמצא אותו..."

(פול אוסטר)

מסמך מכתב צדוקים על ידי מרכז הנחיות, מאכלה לאיכות מסמך

